

DOSŁAĆ (2) *vb pf*

o jasne.

fut 2 pl dośl(e)cie (1). ◇ praet 3 sg m dosłął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Wyprawić dokąd, wysłać, odesłać [co a. czego] (2) : Dośłał Krol Bolesław I kárbow dofyć ná odkupienie ciáá [św. Wojciecha] BielKron 344v; poki thego drzewá Świętego ná łwe mieysce nie doflećie/ poty fie ten woz nie rufzy. BielKron 376v.

Formacje pochodne cf 1.SŁAĆ.

BC